

ГЛАВЧЕВИ – ЕДНА СТАРА БЕЛОГРАДЧИШКА ФАМИЛИЯ

Б. В. ТОШЕВ

Б. Попвасилева – Беланжé. *Главчеви: една стара белоградчишка фамилия*. Орбис – М, София, 2016, 119 с. ISBN 978-619-90183-9-2

Abstract. The Glavhevs' – old and esteem Belogradchik family – the book by Dr. B. Popvassileva – Belangé gives the history of the family and the course of life of its representatives. The author, with a dissertation in Philology from Paris, also belongs to this famous family.

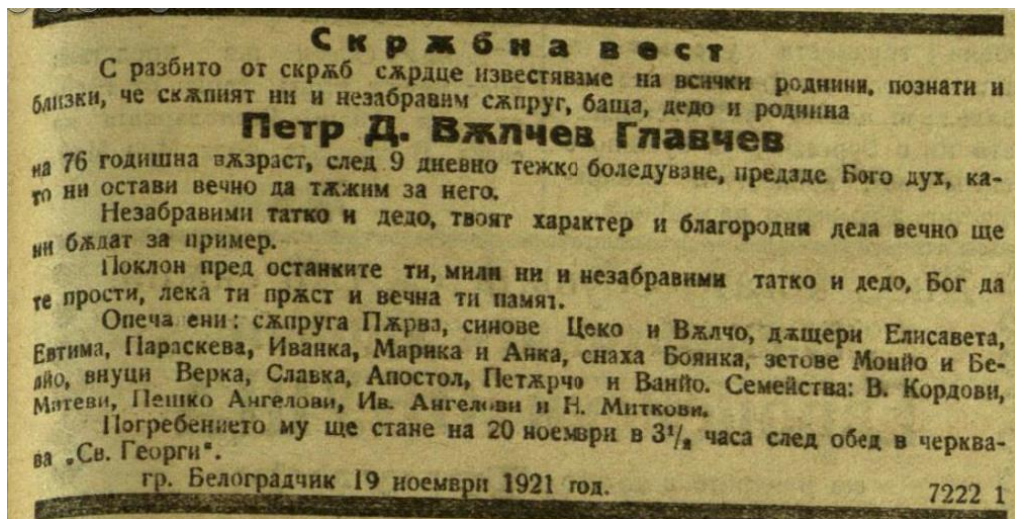
Keywords: Belogradchik, Glavchev's family, local history

Тази фамилна сага излезе от печат върху хубава хартия и с качествени фотографии през 2016 г. Това е историята на една известна и почитана белоградчишка фамилия – Главчеви. Основател на фамилията е Петър Главчев, бежанец от Македония. „Когато станал на 40 години, решил да се ожени за момичето , което харесвал. Тя се казвала Първа и била на 15 години“.

Семейството на Петър Главчев – съпруга (права), сестра (вляво) и трите деца: Иван, Цеко и Вълчо (от дясно на ляво)

Авторът не отбелязва нито рожденната дата на Петър Главчев, нито денят на неговата кончина – очевидно в семейството не са запазени сведения за това. Рецензентът (БВТ) тук попълва тази празнота:¹⁾

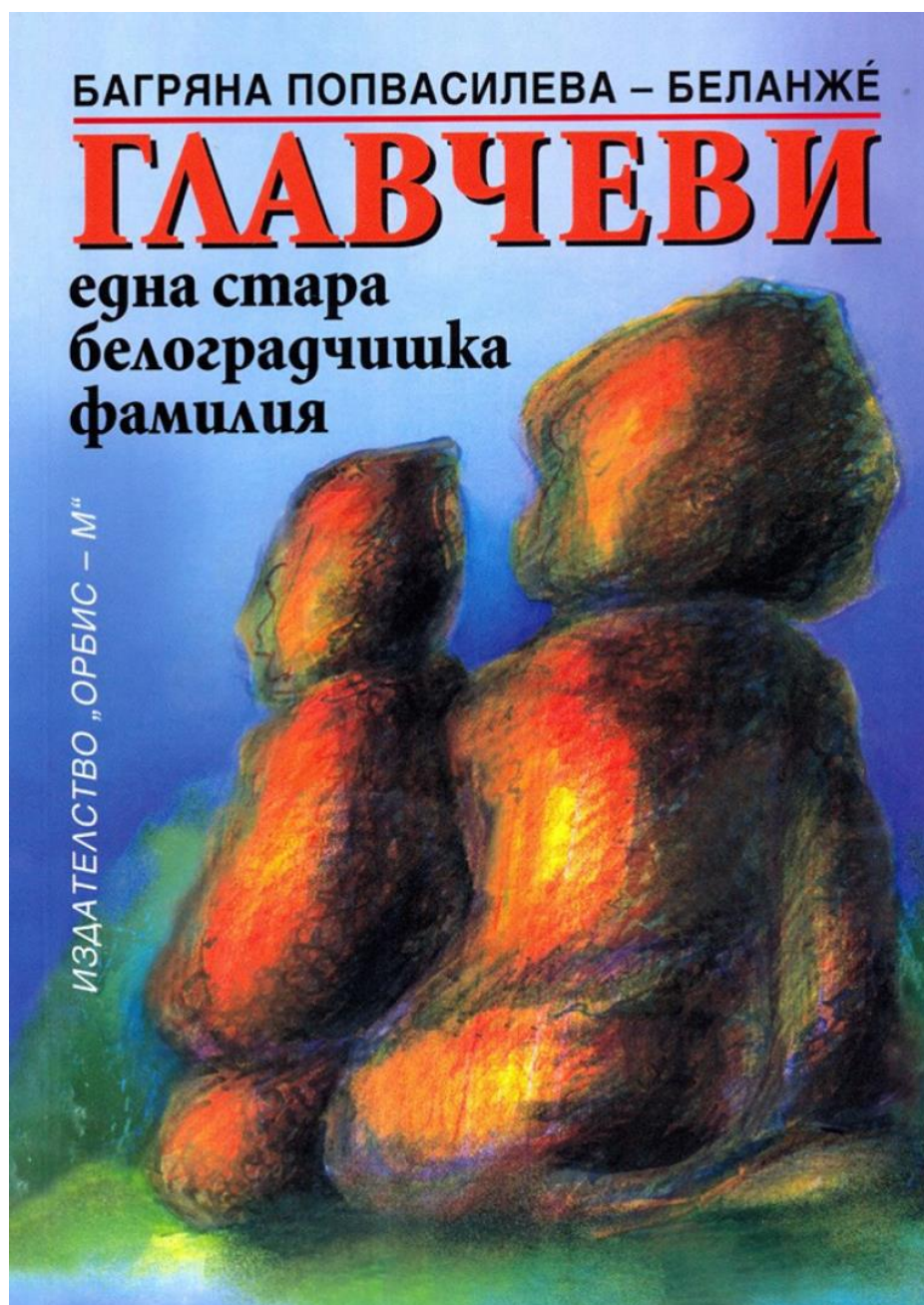

Погребението на Петър Главчев е станало в Белградчик на 20 ноември 1921 г.

От некролога по-горе ясно е посочено, че синовете на Петър и Първа са Цеко и Вълчо (Иван още като дете е починал), а дъщерите са: Елисавета, Евтима, Параскева, Иванка, Марика и Анка. Цеко в тази година вече е бил женен за Боянка и те са имали две деца – Верка и Славка. Славка е майката на автора на книгата Баграна Попвасилева.

Цеко Главчев е известен в Белградчик като крупен търговец. Той е бил член на Русенската търговска камара. За дядо си Баграна Беланже пише: „До Голямата криза през 1930 г. той е живял като богат човек. От баба си Боянка знаей, че той е водил редовно в Букурещ и Будапеща да си купува тоалети и шапки. По време на кризата е фалирал, но баба ми запази вяра и оптимизъм“.

И тук се налага известно уточнение – Цеко Главчев е фалирал още през 1924 г. (вж. факсимилето от в-к Мир по-долу).

Корицата на книгата

Видинския окръженъ съдъ
е обявилъ въ несъстоятелностъ
бѣлоградчишкия търговецъ **Цеко**
П. Главчевъ. Дата на спиране
платежитѣ е 31 юли 1924 г.

Фалитът на Цеко Главчев

Боянка и Цеко Главчеви

Книгата на Багряна Попвасилева е структурирана в четири части. Първите две части – Белоградчик и Моите родители, се отнасят главно до Белоградчик и очертават историята на голямата фамилия Главчеви. Останалите две части – В Париж и Отава и Отново в България, са с

автобиографичен характер. Книгата завършва с едно стихотворение, озаглавено „Белоградчик“.

БЕЛОГРАДЧИК

Мое родно градче,
мое свидно градче,
бяло и сякаш заспало.

Гордо изправени сиви скали
пазят, замислени, твоите сънища
дълго живели, много видели
и все пак достойни, високи,
изправени, несломени.

Мое малко градче,
мое скъпо градче,
ти отново изплува
в моите спомени
с дъх на свежа гора, аромат на акация.
Лунни нощи, нежни светулки,
огромни звезди.

Много пътувах, дълго летях
по безкрайни бели небеса
с надежда, че има земя Елдорадо
и засмени щастливи деца.
В куфара носих илюзии,
далечни реки и пустини.

В Максико често бленувах под палмите,
с чаша текила в ръка,
а вълните безгрижно се гонеха
с обещания за нови слънца.
В Куба танцувах ламбада с негрите,
боса на топлия дансинг,
под дървета с чудни цветя.

Летях над държави, гори, океани.
Гоних и вятъра зиме премеръзнала
в строгия, сив Монреал.
Пиех кафе след кафе с мисъл за теб
и копнеж и тъга.

Затуй ще се върна при тебе наесен,
когато зазрява гроздето
и дърветата мъдро жълтеят.
Ще прегърна топлиите сиви скали
и твоите хора добри.
Ще приседна на римската крепост,
над която кръжат неспокойни орли,
ще обгърна с очи земята наоколо
и ще кажа, че ти си
моя щастлива звезда.

Надълго ще дишам кристалния въздух,
с мирис на лято и суха трева,
ще галя със поглед
планини виолетови
и ще плача от радост,

макар и сама.

Мое родно градче,
мое скъпо градче,
аз ти давам сърцето си
всеки ден, всяка вечер.

Приложението към книгата съдържа 11 фотографии – от чужбина, от Белиградчик и от Маркашница – лозарската местност на града, където е фамилното лозе на Главчеви.

Бащата на Бягряна Попвасилева, Величко Попвасилев, е известен правист. През тридесетте години на XX век той е бил мирови съдия в Белоградчик.

А Баграна Попвасилева е родена в Белоградчик на 29 юни 1932 г. Тя е завършила френска филология в Софийския университет и е специализирала в Парижкия университет, от където е нехната дисертация “Le theatre de Giraudoux” (1969) (Belanger, 1978).

Старата къща на Цеко Главчев в Маркашница

Семейна снимка от 1945 г.

Фамилна снимка в Белградчик, 1980 г.

Багряна Беланже с майка си в Отава, 1984 г.

В Белоградчик, около 1913 г.

БЕЛЕЖКИ

1. В-к Мир, бр. 6444 от 25 ноември 1921 г
2. В-к Мир, бр. 7364 от 3 януари 1925 г.

ЛИТЕРАТУРА

Belanger, В. (1978). *La suggestologie*. Paris: Retz.

✉ Professor B. V. Toshev
University of Sofia
1 James Bourchier Blvd.
1164 Sofia, Bulgaria
E-Mail: toshev@chem.uni-sofia.bg

© 2017 Venets: Author

